

Spelmansordtöranden fick 1700-talspolska i present för son vid solig bodaforsstämma

Färgbildsfotografen Bodafors och vidare om kända fotografen i Bodafors, som på söndagen i Smålands spelmansordtöranden i 12-månarsperiod för Smålands spelmansförbundet mottog ett mycket värdefullt gåff för sin son. Det är en 1700-talspolska som all världens folk vet om, och som är ett av de mest kostbara gåff med människors ögon.

Det offentliga samfundet leddes av den tidigare järnvägsstationens järnmarscher och gick till Valljudan i en ackompanjering som höll på att bli en hett bodaforsbussar och resten av dagen i festplatsen i spelmannens stall i Bodafors. Och när sålde spelmansförbundet ordtöranden i ingenjör Gösta Klemmings rum vilken marscherade på balsom framför den stora orkestron

då och då gav sina kolleger en lyftning i takten. Skada bara att Bodafors just nu är så semesteromt! Under normala förhållanden hade gatorna varit kantade med en tiodubbel större skara än den som nu bejublade den oförgätliga upplevelsen. Hur avfolkad köpingen är kan bevisas med bland annat vad en kungskapare från Vareviksbadet hade att meddela: badet låg så gott som folktomt! Vad som fanns på hemmaplan blandade sig med folk från andra orter i hembygdsparken, vilken av Sörmlandsrepresentanten fick officiell bekräftelse på att den kan tävla med grännaberget och Urshults terar erkännandet med tacksamhet, men blundar icke för den välment överdriften i orden! Bodafors-red.)

På festplatsen talade hembygdsförbundets ordförande Einar Karlsson och gav i första hand spelmännen ett hjärtligt välkomstord. Under sin ordförandes ledning framförde spelmännen sedan en avdelning folkmusik, vilken med varje nummer allt mer grep lyssnarna intill begeistring. Brudmarsch från Tranås-bygden stod först i programmet, följt av, som ordföranden-introducenten presenterade den "en mycket, mycket gammal polska från Kalmar", en av de få låtar som är "stadsbor" av födelsen. Varje framförd låt hade sin karaktär, som färdigt skildrades av hr Klemming, hela tiden buret av en bastant humor. Nyholmsvalsen väckte givetvis stor uppmärksamhet. Har tidigare nämnts som Sandsjövalsen, men som en honnör åt hembygdsparken fick den i och med den 12 juli 1959 sin nya beteckning, upptecknad som den är av spelmannen och fabrikören Gustav Ahlqvist efter toner och takter bevarade av hembygdsförbundets ordförande från fäderneslandet i Rössby.

Småländsk folkmusik

och dess särdrag skildrades kort och måleriskt av ingenjör Klemming, vilken rev ner en hel del missuppfattningar samtidigt som han byggde nytt istället i sinnena. Sen flydde timmarna fort under ytterligare medverkan av den stora spelmanstroppen samt av Sörmlandskontingenten separat varvid denna skördade mycket bifall. Den presenterades med sitt program av Katrineholms-smälningen Gustaf Wetter, guldmärkesprydd riksspelman och riksbekant från sitt arbete bland annat med folkmusiken på Julita Skans. Med frodig men bildad humor grep han fatt allas uppmärksamhet.

Spelmännen marscherar från järnvägsstationen till Hembygdsparken.

Spel på näverlur öppnade

Förlömmas får icke hr Thure Wedbergs högtidliga öppnande av hembygdifesten. Det skedde genom att han på en gott och väl två meter lång näverlur utförde något både omständigt och omfångsrikt men synnerligen melodiskt och genljuddigt från sätervallar och sommarängar. Förutom Sörmlandstroppen framträdde Katrineholmsgruppen Hinneryds spelmanslag av Sunnerbo härad samt Tjustlaget separat. Och som solister gav hr Lennart Skoglund, Ingelstad, och hr Klemming fina programinslag. Den sistnämnda på 1700-talsinstrumentet hummeln, vars plektrö ingenjören visade sig vara väl förtrogen med. Senare på aftonen drog publiken ned mot Tunet kring torpet, där Lilla scenens teatergrupp från Solberga på känt manér gav den Brené-Ferlinska kommedien "Auktionen", som livligt senterades.

Från spelmansstämmans program utanför hembygdifestens ram må nämnas, att samlingen skedde under lördagsaftonen, så att man vid 17-tiden kunde öva samspelning i folkskolan. Ett par timmar senare var det dags för stämmans öppnande på Uddebergs pensionat, där flera timmar i rådplägnings och det exklusivt gemytliga samkvämet och musikens tecken snabbt flydde undan. Riksspelmannen Gustaf Wetter gratulerade ingenjör Klemming och hans familj med en musikalskt fullödlig tillägnan i form av en polska efter gammal 1700-talsstil och arrangerad i dur-moll-dur. Orsaken till uppmärksammandet var att spelmansordtörandens familj i dagarna begåvats med en son efter att förut ha bestått av far, mor och fyra döttrar. Hr Wetter själv uppmärksammades också på grund av de förnämliga fynd han gjort efter grundliga studier i samlingarna på Carolina Rediviva i Uppsala, där han upptecknat folkmusik, som tidigare just ej uppmärksammats. Det han på så sätt tillfört kulturlivet kommer att färdigställt överlåtas på Spelmansförbundet. Musik i lag och enskilt flödade under kvällen överdådigt slösande, allt under det att ett det allra praktfullaste åskväder fylldes synranden och himmelskupan med illuminationer av omätliga mått.

Från förbundets förhandlingar må bl. antecknas, att medlemsantalet är 120, spridda inom samtliga provinsernas tre län. Styrelsen består efter årsmötet av ordföranden, överingenjör Gösta Klemming, Överum, vice ordförande lantbrukaren Lennart Skoglund, Ingelstad, kassör stadsbibliotekarie Torvald Eriksson, Vimmerby, sekreterare brukstjänsteman Sven Carlström, Ankarsum,

och vice sekreterare fabrikören Gustav Ahlqvist, Bodafors. Som revisorer utsågs kamrer Elias Olsson, Västervik, och häradsdomaren Fingal Nilsson, Välnäs. Nästa års spelmansstämma hålles förmodligen i Ljungby-trakten, varifrån inbjudan förelåg. Ett ingående samtal följde angående vägar och medel för att väcka fler ungdomars intresse och förståelse för gammal fin folkmusik, som ju har mycken harmoni och gedigen kultur

att skänka sina utövare i stället för den sönderlitenhet och vrålanda, som alltför ofta följer av många nutida företeelser. Söndagen inleddes med morgonbön i Norra Sandsjö kyrka, där några spelmän framme från koret utförde en gammal psalm från Småland. En rundtur till bl. a. Lannaskede kyrka och Eksjöhovgårds slottsruin hörde också till förmiddagsupplevelsorna.